

til Ministeren, da jo den anden Minister, Justitsministeren, skulde have med Oktrojen at gøre. Men der leverer det ærede Medlem jo det bedste Bevis for, at man ikke maatte antage, at der var nogen som helst Uredelighed eller sligt i Vejen; thi hvis der virkelig var det i Vejen, vilde denne Minister jo ikke faa det mindste med Oktrojen at gøre. Jeg vil i det hele taget sige til det ærede Medlem, at det ikke kan nytte noget, at man taler paa Grundlag af, som Situationen nu er; man maa sætte sig ind i Situationen, som den var den Gang — bag efter ere alle kloge.

Det vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem specielt i Anledning af, at jeg har set, at man i et Blad, som han er Medarbejder ved, har skrevet — nu bag efter —, at en Henvendelse, jeg i sin Tid fik fra Finansudvalget, hvori man spurgte om Sparekasserne, og hvilke Sparekasser der var undersøgt, ogsaa var sket i Anledning af Rygter om den sjællandske Bondestands Sparekasse. Men den Gang blev der ikke meddelt mig det allerringeste derom, ikke det allerringeste; hverken i Skrivelsen eller i Samraadet med mig i Finansudvalget eller paa anden Maade under private Samtaler med mig gav man mig det Indtryk, at Forespørgselen var stillet til mig i den Anledning.

Sabroe: Maa jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at han slet ikke kan have nogen virkelig begrundet Tillid til, at en eventuel Undersøgelse ved Direktør Wesche skulde bringe Klarhed over de Forhold, under hvilke Direktør Ryberg har virket. Med al mulig Tro til Direktør Wesches Evne til at kunne sætte sig ind i de Forhold, han nu faar med at gøre, saa er der, siger jeg, Grund til at antage, at han ikke vil kunne overskue og trænge til Bunds i alle de meget indviklede Forhold vedrørende den grønlandske Handel, som Direktør Ryberg har Ansvaret for. Det forekommer mig, at det er ganske urigtigt efter den Kritik, som de handelskyndige Medlemmer af den grønlandske Kommission have fremsat af Direktør Rybergs Evner, vedblivende at konstituere ham som Direktør i den grønlandske Handel. Jeg gør opmærksom paa, at de 5 Mænd, som udtalte denne skarpe Kritik af Direktør Ryberg, vare Hartvig Dessau, Aage Høffding, Johan Hansen, O. B. Muus og Thor Tulinius, og de gøre gældende, at alene i et enkelt Aar har den grønlandske Handel som Følge af Direktør Rybergs

merkantile Ledelse af Selskabet mistet en Gevinst af 50,000 Kr. Det er en mærkelig Maade at lade denne Sag undersøge paa, at forvente, som den ærede Indenrigsminister gør, at Hr. Wesche, som er flyttet fra Det forenede Dampskibsselskab over i den grønlandske Handel, skulde formaa at trænge til Bunds heri. Her maa kræves en kriminel Undersøgelse, og naar jeg krævede den, er det, fordi der netop i de allersidste Dage om Direktør Ryberg i den københavnske Handelsverden gaar saa stærke og foruroligende Rygter, at de maa være komne til den højtærede Indenrigsministers Kundskab, og hvis de ikke ere det, saa vil jeg bede Indenrigsministeren om at henvende sig bl. a. til de Folk, som vare med til at afgive denne Kommissionsbetænkning, og som vare de handelskyndige Folk i Kommissionen.

Jeg kan til Nød forstaa, at Indenrigsministeren er gaaet — synes jeg — saa let hen over denne Sag, naar jeg bl. a. genkalder i min Erindring den Afgørelse, som Indenrigsministeren traf i en Sag, som jeg i min Egenskab af tidligere Medlem af Aarhus Byraad havde med at gøre. Der var en Mand i Aarhus, som søgte om en Bevilling, men han havde taget 36 pCt. i Rente af sine Penge, han var Aagerkarl, og Aarhus Byraad vedtog enstemmig — Højre og Socialdemokrater —, at den Mand vilde man ikke anbefale til den søgte Bevilling. Men den højtærede Indenrigsminister gav Bevillingen til denne Aagerkarl, uanset dette. Naar man stiller sig paa et saadant Standpunkt, at saadanne Bagateller som det at laane Penge ud til 36 pCt. ikke betyder noget, saa kan jeg godt forstaa, at man ogsaa mener, det kan forsvares, at Direktør Ryberg, mod hvem der er rettet meget graverende Anklager, paany konstitueres som Direktør for den grønlandske Handel.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg skal kun sige til det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), at, efter at jeg havde faaet de handelskyndiges Betænkning, bleve de Afregninger, der der var Tale om, undersøgte af to Mænd, som vare udegede hertil af Grosserer-Societetet, og den Beretning, som kom fra disse Mænd, viste, at der ikke var Grundlag for de Rygter, der tidligere vare gaaede i saa Henseende. Nu siger det ærede Medlem, at nu gaar der paa ny Rygter. Der er ikke meddelt mig noget om de Rygter, som det ærede Medlem nu sigter til, og hvad de skulde gaa ud paa. Men jeg